
EUROPEES PRIVAATRECHT

📁 AAK20086025

Jacobien W. Rutgers

Jurisprudentie van het Hof van Justitie

De afgelopen maanden heeft het Hof van Justitie een aantal prejudiciële vragen beantwoord op het gebied van het privaatrecht.

Het arrest C-19/07 Erven van Paul Chevassus-Marche v. Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA), Société Évian eaux minérales d'Évian SA (SAEME) van 17 januari 2008 betrof een prejudiciële vraag van de Cour de Cassation betreffende richtlijn 86/653/EEG inzake zelfstandige handelsagenten. Het ging om handelsagentuurovereenkomst, waarin een gebied exclusief aan de handelsagent was toebedeeld. Na de ontbinding van de handelsagentuurovereenkomst vorderde de handelsagent provisie voor overeenkomsten die waren gesloten in zijn gebied, maar waarop de principaal geen invloed heeft gehad en de handelsagent niet bij had bemiddeld. De vraag was of de handelsagent gerechtigd was tot provisie voor deze overeenkomsten. Het Hof van Justitie komt tot de conclusie dat artikel 7 lid 2 van de Richtlijn, waarin het recht op provisie is neergelegd, gelezen moet worden in samenhang met de artikel 10 leden 1 en 2 en artikel 11 lid 1 van de richtlijn handelsagentuur. Slechts als de principaal direct of indirect is opgetreden bij het sluiten van de transacties, heeft de handelsagent recht op provisie.

In een andere zaak, gaat het om een Duitse prejudiciële vraag inzake richtlijn 2000/35/EG betreffende de bestrijding van betalingsachterstanden bij handelstransacties (Zaak C-306/06 inzake 01051 Telecom GmbH v. Deutsche Telekom AG, HvJ 3-4-2008). De vraag die aan de orde was, is wanneer een be-

taling die een overschrijving per bank betreft, op tijd is verricht in de zin van artikel 3 lid 1 van de richtlijn achterstallige betalingen, zodat geen rente betaald hoeft te worden wegens te late betaling. Het Hof overweegt dat het gaat om de dag dat de bijschrijving op de bankrekening van de crediteur plaatsvindt. Een betaling is te laat in de zin van de richtlijn als de crediteur het geld niet op de vervaldag heeft ontvangen. (Zie verder over b2b-krediet: P. Santella, 'The Legal Cost of Trade Credit', <http://ssrn.com/abstract=1105405>)

De zaak Hamilton betreft een prejudiciële vraag van het Oberlandesgericht Stuttgart, waarin de volgende drie punten aan de orde waren. De eerste betrefte de vraag of het geven van onjuiste informatie betreffende de opzegtermijn zoals neergelegd in richtlijn 85/577/EEG betreffende huis-aan-huisverkoop op één lijn kan worden gesteld met het niet geven van informatie. Het Hof heeft deze vraag bevestigend beantwoord. Ten tweede stond centraal of in het geval van een overeenkomst, die valt binnen het toepassingsgebied van de richtlijn, nog een beroep op het opzeggingsrecht kan worden gedaan nadat beide partijen hun verplichtingen die voortvloeien uit overeenkomst zijn nagekomen. Het Hof overwoog dat als beide partijen aan hun verplichtingen hebben voldaan, de overeenkomst beëindigd is en daarmee ook het opzeggingrecht vervalt. Ten slotte bevestigt het Hof dat richtlijn 85/577/EEG een minimum-richtlijn is en dat de lidstaten de mogelijkheid hebben om het recht van opzegging uit te breiden tot een maand. (Zaak C-412/06 Annelore Hamilton v. Volksbank Filder eG, HvJ 10 april 2008 inzake richtlijn 85/577/EEG huis-aan-huisverkoop; zie verder in dit verband: E.H. Hondius, 'Privaatrecht Actueel, Bedenkt nadat ge begint', *WPNR* 6750(2008), p. 287-288. Daarnaast heeft het Hof nog een uitspraak gedaan inzake richtlijn 1999/44/EG betreffende bepaalde aspecten van de verkoop en de garantie voor consumptiegoederen (*PbEG* L 171/12)) in: Zaak C-404/06 *Quelle AG v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände*, HvJ 17-4-2008.

De Draft Common Frame of Reference

De *Draft Common Frame of Reference* (DCFR), waarop is ingegaan in het vorige katern, heeft naast de aandacht van de wetenschappelijke wereld opnieuw de aandacht getrokken van een landelijke krant (J.M. Smits, 'Privaatrecht Actueel, Het ontwerp-Gemeenschappelijk Referentiekader (GRK) voor een Europees privaatrecht', *WPNR* 6741(2008) p. 109-111; F. Jensma, 'Wetboek te vondeling gelegd, Academisch project mag vooral geen Europese Code Civil heten', *NRC Handelsblad*, 14 maart 2008). Opmerkelijk in dit verband is dat de DCFR nog niet op de website van de Europese Commissie is geplaatst.

Verder zijn er inmiddels twee Franse boeken gepubliceerd die ook modelregels, definities en beginselen op het gebied van het contractenrecht bevatten (*Projet de cadre commun de référence, Principes contractuels communs*, Avant-propos de B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud, Introduction de G. Wicker, J.-B. Racine, Association Henri Capitant des Amis de la Culture Juridique Française, Société de Législation Comparée, Droit privé comparé et européen, Volume 7, Société de législation comparée, 2008; *Projet de cadre commun de référence, Terminologie contractuelle commune*, Avant-propos de B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud, Introduction de A. Tenenbaum, Association Henri Capitant des Amis de la Culture Juridique Française, Société de Législation Comparée, Droit privé comparé et européen, Volume 6, Société de législation comparée, 2008).

De modelregels zijn een herschreven versie van de *Principles of European Contract Law* (PECL). De beginselen die beschreven worden zijn de *liberté contractuelle*, *securité contractuelle* en de *loyauté contractuelle*. Dit alles is gebaseerd op rechtsvergelijkend onderzoek, aldus de schrijvers. De PECL, Unidroit Principles, het Weens Koopverdrag 1980 en de *Avant-projet de réforme du droit des obligations et de la prescription*, ook bekend

als het Catala-project, zijn onder meer de bronnen van het rechtsvergelijkende onderzoek geweest.